

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Epistola B. Pavli Apostoli ad Hebræos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

6 Et cum iterum introducit Primogenitum in orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli Dei.

7 Et ad Angelos quidem dicit, Qui facit Angelos suos, spiritus: & ministros suos, flammam ignis.

8 Ad Filium autem, Thronus tuus Deus in seculum seculi: virga æquitatis, virga regni tui.

9 Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vixit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis.

10 Et, Tu in principio Domine tetra fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli.

11 Ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes vestimentum veterascunt.

12 Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

13 Ad quem autem Angelorum dixit aliquando, Sede à dextris meis, Quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum?

14 Nonne omnes sunt in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis?

CAP. II.

1 Propterea abundantius oportet observare nos ea quæ audivimus, ne forte peccesfluamus.

adorent ut eum dicit in mundum primogenitum inducit cum attendit
מלך דין אמתו דמעל כוכרא לעלמא אמר דלה נסגרו
qui facit dicit sic autem Angelis de Dei Angelis
מלאכא דאלהא: על מלאכא דין הכנא אמר דעבד
autem filio de vrentem ignem & ministros suos Spiritus Angelis
על ברא דין 8
credum sceptrum seculorum in seculum o Deus tuus quia cetera dicit
מכר דמוסר דולך אלהא לעלם עלמין שכטא פשיטא
propter iniquitatem & odisti iustitiam dilexisti
מלאכא דמלכותך: רחמת כאנותא וסנית עולא מטל
præ excellenter lætitæ oleo Deus tuus Deus vixit te
הא משחך אלהא אלהך משחך דחרותא יתיר מן
tertz fundamenta ipsius posuisti principio à tu & rursum coloribus
דמך: ותות את מן ברישית סמת שתאסיה דארעא
es stans & tu præteribunt ipsi sunt manuum tuarum opus & cæli
דמך אבך אודך אנון: הנון עברין ואנת קים את
eos involues amictum & tanquam veterascunt vestimentis sunt & cetera
מלך דין אבך נחמת נבלון: ואיך תכסיתא תעוף אנון
deficient non & anni tui es exilens sicut & tu mutabuntur ipsi
מלך דין אנת ואנת אידך דאיתוך אנתושנך לא נגמרין:
donec dextera mea à sede dixerit vnuquam Angelis exatentur
מלך דין מן מלאכא ממתום אמר דתב מן ימני ערמא
nonne pedibus tuis sub scabellum inimicos tuos ponam
ואסם בעל דבכך כובשא תחית רגליך: לא הא
in ministerium qui mittuntur administratorij spiritus sunt missi
מלך דאיתוך רוחא דתשמשתא דתשמשתא דתשמשתא
vitas ad hæreditandò qui fuerit factus esse propter
מלך דאיתוך דמרת חיא:
caput
כפלאון ב
in eo attenti sumus ut magis de-emus hoc propter
מלך דתנא חיבנין דיתודאית נהוא דהירין כתרם
cadamus ne forte quod audivimus
מעוף דלא נפל:

6 Et cum iterum introducit Primogenitum in orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli Dei.

7 Et ad Angelos quidem dicit, Qui facit Angelos suos, spiritus: & ministros suos, flammam ignis.

8 Ad Filium autem, Thronus tuus Deus in seculum seculi: virga æquitatis, virga regni tui.

9 Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vixit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis.

10 Et, Tu in principio Domine tetra fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli.

11 Ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes vestimentum veterascunt.

12 Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

13 Ad quem autem Angelorum dixit aliquando, Sede à dextris meis, Quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum?

14 Nonne omnes sunt in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis?

NOVUM
TESTAME
TUM
A.
IV.

6 ἔπειθὲ δὲ πάλιν εἰσαγάγει τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οὐρανὸν λέγει, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. 7 καὶ πρὸς τοὺς ἄγγελους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πύρρον φλόγα. 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος: ἔξουσιος ἐστὶς δεξιῶν σου. 9 ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν: διὰ τὸν ἵνα σὺ ζήσῃς, ἔζησεν ἡμεῖς. 10 καὶ, Σὺ κατὰ ἄρχαί, καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν ἐπέθετο σου ἡ αἰωνία ἀγαλλίασις: καὶ τὸ μέτρον σου. 11 καὶ τὸν ὠπλοῦνται, σὺ δὲ ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου οἱ πνεύματα. 12 καὶ ὡς ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου, καὶ ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου, καὶ ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου. 13 πρὸς δὲ τὸν υἱόν, ἔξουσιος εἶμι, καὶ ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου. 14 ἔξουσιος εἶμι, καὶ ἐπέθετο σου ἡ ἀγαλλίασις σου. Κεφ. β.
1 Διὰ τὸν δὲ ἔξουσιος ἡμεῖς προσέχει τοὺς ἀκούσαντες, μή τις ἀποστήσει ἀπὸ τῆς ἀγαλλίας.

& omnis fuit firmus Angelorum per manū qui dictus est sermo enim si
 אן ניר מלתא דאתמללת ביד מלאכא אשתררת וכל
 in iustitia compensationem accepit super eum & transgressus est qui audiuit e
 דשמעיה ועבר עלייה קבל פורענא ככאותא
 vitz sunt quæ ipsa ca super contemnamus si effugiemus nos quomodo
 איכנא חנן נערוק אן נכסא על אילין דהנון אנון חיינ
 in nos audierunt qui ex eo ijs & ab enarrari Dno nro à quæ ceperūt ipsa
 הנון דשריו מן מרון למתמללו ומון אילין דמנה שמעו בן
 & per miracula per signa Deus de ijs attestetur eum confirmata sunt
 אשתדרו כד סהד עליהון אלהא כאותא ובתדרתא
 quæ datz sunt Sanctitatis Spiritus & per distributiones varias & per virtutes
 ובחילא משהלפא ובפולגא דרוחא דקודשא דאתהבו
 eius voluntatē iuxta
 איך צבינר:

crucifixionis paraceues prima statio

קימא קרמיה דערוכותא דוקיפותא

de quo futurum mundum subiecit Angelis enim non
 לא הוא ניר למלאכא שעבר עלמא דעתיד דעלוהי
 vir quid est & ait Scriptura testatur sicut sed loquimur
 ממללינון אלא איך דמסהד כתבא ואמר מנו נכרא
 paulisper depressisti eum quod visitas eum hominis & filius quod memor es ei
 דעהרתיה וברה דאנשא דסערתיה אמכתייה קליל
 & auctoritatē dedisti ei in capite ei posuisti & honorē gloriam Angelis præ
 לון מלאכא תשבוחתא ואיקרא סמת ברישה ואשלטתיה
 pedibus eius sub subiecisti quid & omne manuum tuarum in opera
 בעברא דאודיך וכל מרם שעברת תחית רגלוהי
 quod non quicquid omne non ei subiecit quid quod omne aurē in hoc
 ברי דין וכל מרם שעבר לה לא שבק מרם דלמ
 subiectam sit quid quod omne videmus hæc non autem nunc subiectum sit
 משעבר השא דין לא עד בייל הוינון דכל מרם משעבר
 Iesus qui est ipse videmus Angelis præ paulisper quæ depressit autem eum ei
 לה הו דין דמך קליל מן מלאכא הוינון דהויו ישוע
 ipse in capite eius positus est & honor & gloria mortis suæ passionē propter
 מטל השא דמותה ותשבוחתא ואיקרא סים ברישה הו
 mortem gustavit homine omni pro per gratiam suam Deo excepto enim
 ניר סטר מן אלהא בטיבותה הלה כל נש טעם מותא

2 Si enim qui per Angelos
 dictus est sermo, factus est
 firmus, & si omnis præuati-
 catio & inobedientia accepit
 iustā mercedis retributiōnē:

3 Quomodo nos effugiemus
 si tantam neglexerimus salu-
 tem? quæ cum initium ac-
 cepisset enarrandi per Do-
 minum, ab eis qui audierunt,
 in nos cōfirmata est,

4 Contestante Deo signis, &
 portētis, & variis virtutibus,
 & Spiritus sancti distributio-
 nibus secundum suam vo-
 luntatem.

5 Non enim Angelis subie-
 cit Deus orbem terræ futu-
 rum, de quo loquimur.

6 Testatus est aurē in quo-
 dam loco quis, dicens, Quid
 est homo quod memor es ei-
 us: aut Filius hominis quo-
 niam visitas eum?

7 Minuisti eum paulomi-
 nus ab Angelis, gloria & ho-
 nore coronasti eum, & con-
 stituisti eum super opera ma-
 nuum tuarum.

8 Omnia subiecisti sub pe-
 dibus eius. In eo enim quod
 omnia ei subiecit, nihil dimi-
 sit non subiectum ei. Nunc
 necdum videmus omnia sub-
 iecta ei.

9 Eum autem qui modico
 quàm Angeli, minoratus est,
 videmus Iesum propter pas-
 sionem mortis, gloria & ho-
 nore coronatum, ut gratia
 Dei, pro omnibus gustaret
 mortem.

2 הו דין דמך קליל מן מלאכא הוינון דהויו ישוע
 ipse in capite eius positus est & honor & gloria mortis suæ passionē propter
 mortem gustavit homine omni pro per gratiam suam Deo excepto enim
 ניר סטר מן אלהא בטיבותה הלה כל נש טעם מותא
 3 Quomodo nos effugiemus
 si tantam neglexerimus salu-
 tem? quæ cum initium ac-
 cepisset enarrandi per Do-
 minum, ab eis qui audierunt,
 in nos cōfirmata est,
 4 Contestante Deo signis, &
 portētis, & variis virtutibus,
 & Spiritus sancti distributio-
 nibus secundum suam vo-
 luntatem.

10 Decebat enim eum propter quem omnia, & per quos omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum, per passionem consummare.

11 Qui enim sanctificat & qui sanctificatur, ex vno omnino. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens,

12 Nuntiabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te.

13 Et iterum, Ego ero fidens in eum. Et iterum Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Deus.

14 Quia ergo pueri communicauerunt carni & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem, ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum:

15 Et liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant seruituti.

16 Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit.

17 Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi.

18 In eo enim in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis qui tentantur auxiliari.

CAP. III.

10 ἐπεὶ περὶ ἑαυτοῦ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' ὃν τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντων, ἑαυτὸν ἑαυτοῦ, διὰ τὸ παθῆναι, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 11 ὁ, τὸν ἑαυτοῦ, καὶ δι' ὃν τὰ πάντα, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 12 λέγων, Ἀπαγγέλω τὸ σόμα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 13 καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσταμαι περὶ σωῆς ἐπ' αὐτοῦ, καὶ παλαίω, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 14 ἐπὶ οὐκ ἔπαυσα κακοῦ καὶ σαρκοῦ καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 15 ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 16 ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 17 ὁ θεὸς ὡφείλει καὶ τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἐμῶν σωθῆναι ἵνα ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ πρὸς ἑαυτοῦ, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. 18 ὁ θεὸς ὡφείλει καὶ τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἐμῶν σωθῆναι ἵνα ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ πρὸς ἑαυτοῦ, ἵνα ἐπιγαζῶνται αὐτοῖς καὶ λαοί. Καρ. γ.

& filios propter eum & omnia per manu cui' oia eum enim erat docens
וְאֵלֶּיךָ הָיָה כָּל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה
per passiones salutis eorum ut principem in gloriam suam intro duxerat
מִיָּמֵינוּ אֵלֶּיךָ הָיָה כָּל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה
vno ab qui sanctificatur & illi qui sanctificat enim ipse
פְּרִיעָתוֹ
וְכָל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה וְכָל־הַיְשׁוּבָה
fratres suos eos ut vocet erubescit non hoc propter omnes
אֲנִי כְּלָדוֹן מִטַּל הַנֶּחֱלָה לֹא כְּהַרְתִּי דְּנִקְרָא אֲנִי אַחֵוּי
laudabo te Ecclesie & in medio fratrib' meis nome tuū annuntiabo eis
כִּדְ אֲמַר אֲכַבֵּר שִׁמְךָ לְאָחֵי וּבְנֵי דְעֵדְוַת אֲשַׁבְּחֵךְ
& filij ego ecce & rursum in eo fidens ero quia ego & multos
וְתוֹב דְּאֵנָּה אֵוָּה אֵוָּה תְּכִיל עַל־וְהִי וְתוֹב הָאֵנָּה אֲנִי
Deus mihi quos dedit
דִּבְרַת לִי אֱלֹהִים

Dei Genitricis

דילדרת אלהא

in ipsa ipse etiam & sanguinis carnis participes fuerunt filij enim quoniam
מִטַּל נִיר דְּבִנְיָא אֲשֵׁתוֹתַפִּי בְּכִרְא וְדִמָּא אָף הוּ בַח
eum aboleret ut per mortem suā in ipsis in eis participes facti est in similitudine
בְּיִמְתָּא אֲשֵׁתוֹתַף בְּהִין בְּהִין דְּבִמְוֹתָהּ נְבִטַל לְמַן
eos & solueret Satanās qui est mortis imperium qui tentat
וְאִירֵוֹ שׁוֹלְטָנָא דְּמֹתָא דְּאִיתוּהִי סְטָנָא: וְנִשְׂרָא לְהַנּוֹן
erant mancipati vitas suas per totas mortis qui in timore ipsius
אִילִין דְּבַרְחָתָא דְּמֹתָא בְּכַלְהוֹן חֵיִהוֹן מִשְׁעַבְדִּין הוּוֹ
semine ex sed assumpsit Angelis ex enim non
לְעַבְדוּתָא: 16 לֹא נִיר מִן מַלְאָכָא נִסְכָּ אֲלָא מִן זֵרְעָה
similis fieret re ut in omni fuit iustum hoc propter assumpsit Abrahæ
דְּבִכְרֵהּ נִסְכָּ: 17 כְּטַל הֵנָּה זֵרְף הוּא רַבְכָּל מִרְס נְתַרְמָא
in ijs quib' Dei fidelis Sacerdos & summus misericors ut fieret similitudo
לְאֵוָּהִי דְּנֵוָּה אֵוָּה כְּרַחֲמָנָא וְרַב כּוֹמְרָא מְהִימָנָא בְּרַאֲלֵהָא
passus est qu' ipse enim in eo populi peccata ipsius super expiis & eius
וְהוּא כְּחִמָּא עַל חַטְוֵהִי דְּעַמָּא: 18 בְּהִי נִיר דְּהוּ שֵׁ
qui tentantur ijs ut opem ferat potest & tentatus
וְאִנְטִי מִשְׁבַּח דְּנַעֲרָא לְאִילִין דְּמַתְנַסִּין

קפלאון ג

NOVUM
TESTAME
TUM
A
IV. et al.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

caelis quæ à vacatione qui vocati estis Sancti fratres mei itaque
 מכיל אחי קדושה דאתקריהון בקדינה דמן שמיא
 Iesum confessionis nostræ Sacerdotē & summū Apostolum hunc considerate
 חזואהי להנא שליחא ורב כומרה דתרויין ישוע
 in tota Moses sicut qui fecit ipsum ei quod fidelis sit Christum
 משיחא : 2 דמהימן למן דעבדה איך מושא בכלה

Mosis quāam longè illius gloria huius enim est amplior domo ipsius
 ביתה : 3 סניאא היגיר תשבוחתה דהנא טב מן דמושא
 omnis ipsi edificij quā longè domum qui ædificavit honor ei amplior est sicut
 הכנא דסני איקרא דבניה דביתא טב מן בנינה : 4 כל

Deus omnia qui ædificat verò ipse ædificata est homine ab enim domus
 ביתא גיר מן אנשא הו מתכנא הו דין דבניה כל אלהא
 in testimonium tota in domo eius fidelis servus tãquam & Moses est
 הו : 5 ומושא איך עבדא אתהימן בביתה כלה לסהדותא

verò Christus per manū ipsius ad dicendum erant quæ futura eorum
 דאילין דעתידן הוי למתמללו באידרא : 6 משיחא דין
 ad finem vsque si nos domus eius & est domum suā super Filij tãquā
 איך ברא על ביתה ואיתוהי ביתה חנן אן ערמא לחרתא

sic quā obrem spei illius & gloriacionē facierū reuelationē retinuerim?
 נאחוד גליות אפא ושובהרא דסכרה : 7 מטל דאמרת
 obtuleris ne audieritis vocem eius si Hodie Sanctitatis Spiritus
 רוחא דקודשא דיומנא אן בקלה תשמעון : 8 לא תקשון

tentationis in die & sicut exacerbatores tanquā ad eum exacerbādū corda vr̄a
 לבותכון למרנותה איך כמרמרנא ואיך יומא דנסיונא
 quadraginta opera mea viderūt & pbauerūt patres vr̄i cū tētauerūt me in deserto
 דבמדברא : 9 דנסיוני אבהיכו וקבו הו עבדי ארבעין

est quia popul⁹ & dixi illa in generatione mihi tediū fuit hoc propter annis
 שנין : 10 מטל הנא מאנת לי בדרא הו ואמרת דעמי הו
 ve iurauerim ita semitas meas cognouerūt nō & ipsi corde suo qui errat
 דטענא לבהון והנון לא ידעו אורחתי : 11 איך דימית

ne fortè fratres mei igitur caute in requiē meā ingredietur quia nō in ira mea
 ברונזו דלא נעלון לניחתי : 12 אודהרו הכיל אחי דלמא
 à & recedatis sit fidele quod non malum cor ex vobis in homine sit
 נהוא באנש מנכון לבא בישא דלא מהימן ותפרקון מן
 viuente Deo
 אלהא היא :

1 Vno 2. Fratres sancti, vo-
 cationis celestis participes,
 considerate Apostolū & Pon-
 tificem confessionis nostræ
 Iesum:

2 Qui fidelis est ei, qui fe-
 cit illum, sicut & Moyses in
 omni domo eius.

3 Amplioris enim gloriæ iste
 prx Moysē dignus est habi-
 tus, quantò ampliorem ho-
 norē habet domus qui fabri-
 cavit illam.

4 Omnis nāque domus fab-
 ricatur ab aliquo, qui autē
 omnia creauit, Deus est.

5 Et Moyses quidem fidelis
 erat in tota domo eius, tan-
 quam famulus, in testimoniū
 eorum quæ dicenda erant:

6 Christus verò, tanquam
 Filius, in domo sua, quæ do-
 mus sumus nos, si fiduciam
 & gloriam spei vsque ad fin-
 em firmam retineamus.

7 Quapropter sicut dicit
 Spiritus sanctus, Hodie si vo-
 cem eius audieritis,

8 Nolite obdurare corda
 vestra, sicut in exacerbatione
 secundum diem tentationis
 in deserto,

9 Vbi tētauerunt me patres
 vestri: probauerūt, & viderūt
 opera mea quadraginta annis.
 10 Propter quod infensus fui
 generationi huic, & dixi, Sem-
 per errant corde. Ipsi autem
 non cognouerunt vias meas,

11 Quibus iuravi in ira mea,
 si introibūt in requiē meam.
 12 Videte, fratres, ne fortè
 sit in aliquo vestrum cor ma-
 lum incredulitatis, disceden-
 di à Deo viuo:

I Oυτι, αδελφοι αγαποι, κλησεις επι του ουρου μετρησι, και κατανοησαι τον δευτερον και ερχησθε ενα της ομιλογιας ημερη
 Ιησου Χριστου, 2 ποσο οτι τα επι ποιησαν η αυτη, ως και Μωυσης εις ολω την οικια αυτη. 3 πλειονος ερ
 δεξιας του εδου Μωυση η ζωη αυτου, και λιτσο πλειονα ημελι εχθι τον οικου ε κατασκευασαι αυτη. 4 παρ εδρ
 αυτου, ως ες ες εσται εις ελεγετο οτι εδω αλλα εστω ιδων. 6 Χριστος δε ως υιος εδω τον οικου αυτη, ε οικος εσται εν
 ημεις, εις ες εδω παρ ησαν και η καινομα της ηπιδος μετρησι, πλειονος βεβαιαν κατα ελεγε. 7 διο και ηως
 λιγχι η παρ ημα, η ανου, σημερον εις αι της φωνης αυτη ακουση, 8 μη σκληρωητε παρ καρδιας υμεν, ως
 εν τα ελεγε κατασκευασαι, εδω ημερον τον ποιησαν εδω ημερον, 9 ε επι εσται με αι πατρεις υμεν, εδω
 κλημασαι με, και εδω τον τα ελεγε μου πωσα ελεγονται ετι. 10 διο απεστω εδω τα ημερα ε καινη, και ετι, αις πλαι
 ταυται η κατα εδω αυτη εδω ελεγε και εδω εδω μου. 11 ως ομιλοσα εις τη ερχη αυου, εις ελεγε δι στανται εις ταυ
 κατα πασαν μου. 12 βλεπετε, αδελφοι, μη ποτα εσται εν υμεις καρδια που κατα ελεγε, εν ταυ ελεγε αι
 εδω εδω ελεγε.

13 Sed adhortamini vosmet-
ipfos per singulos dies, donec
Hodie cognominatur, ut nō
obduretur quis ex vobis fal-
lacia peccati.

14 Participes enim Christi
effecti sumus: si tamen ini-
tium substantiæ eius vsque
ad finem firmū retineamus,

15 Dum dicitur, Hodie si
vocem eius audieritis, nolite
obdurare corda vestra, quē-
admodum in illa exacerbati-
one.

16 Quidam enim audien-
tes, exacerbauerunt: sed nō
renuērūt qui profecti sunt ex
Ægypto per Moysen.

17 Quibus autem infensus
est quadraginta annis? Nō
ne illis qui peccauerūt, quo-
rum cadavera prostrata sunt
in deserto?

18 Quibus autem iurauit
non introire in requiē ipsius,
niſi illis qui increduli fuerūt?

19 Et videmus quia non
potuerunt introire in requiem
ipsius propter incredulitatē.

CAP. IIII.

1 Timeamus ergo ne forte
relicta pollicitatione intro-
cundi in requiem eius, existi-
metur aliquis ex vobis de-
esse.

2 Etenim & nobis nuntia-
rum est quemadmodum &
illis: sed non profuit illis ser-
mo auditus, non admittus fi-
dei ex iis quæ audierunt.

ad diem vsque diebus omnibus anima vestra ab postulate sed
אלא בעו מן נפשכון כלהון יומתא עדמא ליומא
per deceptionem ex vobis homo induretur neque Hodie qui vocatur
דמקרא יומא ולא נתקשא אנש מנכון בטעיות
דחיתא

Canditorum sabbatho
שביתה דחורא

ad finem & vsque principio à si cum christo enim cōtinuati sumus
אחלתון גיר משיחא אן מן רישיתא ועדמא לאהריתא

Hodie dictum est sicut perseverauerimus vera hac substantia in ipſa
הבקימא הנא שדירא נחמסן; איכנא דאמיר דיומא

ad eam exacerbandum corda vrā obduretis ne audieritis vocis eius sicut illi
אנבה קלה תשמעון לא תקשון לבותכון למרגותה;

ex qui exierunt oēs illi nō & eū exacerbauerūt qui audierūt illi enim facti erūt
מאן גיר הנון דשמעון וארגוהו לא כלהון דנפקו מן

annis quadraginta ei ex diu & in quibus Moſis per maſi dicitur
מיון בור מושא; ובאילון מאנת לה ארבעון שנין

& de in deserto ceciderunt & ossa eorū qui peccauerūt in his die
אלא בתנון דהטו וגרמיהון נפלו במדברא; ועל

qui non his de sed in requiem suam ingrederetur qu non iuravit quibus
אין ישא דלא נעלון לניחתה אלא על הנון דלא
crediderūt quod nō ppter ingredi potuerūt quod nō & videmus quod non
אנשיתא; וחיון דלא אשכחו למעלו בטל דלא הימנו;

caput
קפלאון ד

in requiem ingrediendi promissio stat dum ne forte ipsius requiem
ינחיל הכול דמא כר קים מולכנא דמעלתא דלניחתה

enim nos etiam ingrediendo ab qui cesset inter vos homo immo
נשמח אנש בכון דפאש מן דלמעל; אף חנון גיר

sermo illis eis profuit non sed illi etiam sicut exhereditati sumus
אחברון אין דאף הנון אלא לא אותרת אנון להנון מלתא

qui ipsum audierūt eorum cui fide fuit cōparatus qu non ppter ea quæ audierūt
דשמעון בטל דלא מכינא הות בהימנותא ל הנון דשמעויה;

13 ἅμα ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν σου καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν
אן תי תי תי אמוקאס 14 μετ' ἡμῶν ἐστὶν ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν
βελῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν 15 ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου
διακονοῦν, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου
Αἰγύπτῳ διὰ Μωϋσέως. 17 ὅτι ἐὰν ἀκούσῃς τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου
ἐν τῷ ἔργῳ σου; 18 ὅτι ἐὰν ἀκούσῃς τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου
19 καὶ βλάψῃς τὸν κύριον ὅτι ἐὰν ἀκούσῃς τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου καὶ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου

Κε. δ.
1 Ομοιωθητε ουτω μετ' εαυτου καὶ τὸν ἀδελφόν σου καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν
καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν 2 καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου, ὡς ἐν τῷ ἔργῳ σου
καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν καὶ τὸν ἄλλον καθ' ἡμέραν ἕως ἡμερῶν

NOVUM
TESTAME
TUM
A
IV. et al.

7 **דלא הרינא דין הו דבעיר מתברך מן הו דמיתר מנהו**
 is autem illic decimas accipit qui moritur hominis filij & hic
 8 **והרכא בני נשא דמיתין נסכין מעכרא להל דין הו**
 per manū loquamur homo & sicut ipse quod uiuat Scriptura de quo testata est
 דאסהד עלוהי כתבנא דחי הו : **ואוך אנש נאמר ביד**
 decimatus est ipse etiam erat accipiens qui decimas ipse Leui etiam Abrahā
 אברהם אף לוי הו דמעכרא נסכ הוא אף הו **אתעסר :**
 Melchisedec occurreret ipsi cum patris sui erat in lumbis enim adhuc
 10 **ער כיל ניר בחצה הוא דאכוהי כד ארעה למלכי זדק :**
 erat ipse Leui pontificatus per manū cōsummatio igitur si
 11 **אלו הכיל נמירותא ביד כומרותא דלויא איתיה הות**
 Pontifex requirebatur ad quid populo Lex posita est ut per que
 דברה סיס נמוסא לעמא למנא מתבעא הוא כומרה
 in similitudine autem dixisset Melchisedec in similitudinem qui exurgeret alius
 אחרינא דנקום ברמותה דמלכי זדק אמר דין ברמותה
 in pontificatu mutatio fuit quemadmodum sed erit Aharon
 דאהרון נהוא : **אלא איכנא דהוא שוחלפא בכומרותא**
 dicuntur enim is in Lege etiam mutatio fuit sic
 הכנא הוא שוחלפא אף בנמוסא : **הו ניר דאתאמר**
 cuius homo natus est alia ipse tribu ex hęc de quo
 עלוהי הלין מן שרבתא הו אחרינא אתילד דאנש
 quod a enim est manifestum in altari ministravit non de qua unquam
 ממתום מנה לא שמש כמדכחא : **גליא הי ניר דמן**
 Moses de qua locutus non est tribu ex Domin'nostr' ort' est Iuda
 יהורא דנה מרן מן שרבתא דלא אמר עלויה מושא
 quod dixit in eo notum est rursum & magis pontificatu de quicquā
 מרם על כומרותא : **ויתראית טוב ידיעא כהי דאמר**
 ipse alius pontifex surgit Melchisedec quod in similitudinē
 דברמותה דמלכי זדק קאם כומרא אחרינא : **הו**
 iuxta potentiam sed fuit corporatorum mandatorum iuxta Legem fuit qui non
 דלא הוא כנמוסא דפוקדנא פנרנא הוא אלא בחילא
 Sacerdos es quoniam tu de eo enim testificatur dissoluitur quæ nō vitarū
 דחיא דלא משתרין : **מסהד ניר עלוהי דאנת הו כומרא**
 Melchisedec in similitudinem ipsi in eternū
 לעלם ברמותה דמלכי זדק :

7 Sine vlla autem contradic-
 ctione, quod minus est, a me-
 liore benedicitur.
 8 Et hic quidem, decimas
 morientes homines accipit:
 ibi autem contestatur, quia
 viuuit.
 9 Et (ut ita dictum sit) per
 Abraham & Leui, qui deci-
 mas accepit, decimatus est.
 10 Adhuc enim in lumbis
 patris erat, quando obuiauit
 ei Melchisedec.
 11 Si ergo consummatio per
 sacerdotium Leuiticum erat,
 populus enim sub ipso legē
 accepit, quid adhuc necessa-
 rium fuit secundum ordinem
 Melchisedec, alium surgere
 sacerdotem, & non secundum
 ordinem Aaron dici?
 12 Translato enim sacerdo-
 tio, necesse est ut & Legis
 translatio fiat.
 13 In quo enim hæc dicun-
 tur, de alia tribu est, de qua
 nullus altario præsto fuit.
 14 Manifestū est enim quod
 ex Iuda ortus sit Dominus
 noster, in qua tribu nihil de
 sacerdotio Moyses locu-
 tus est.
 15 Et amplius adhuc mani-
 festum est, si secundum simi-
 litudinem Melchisedec exur-
 gatur alius Sacerdos,
 16 Qui non secundum legē
 mandati carnalis factus est,
 sed secundum virtutem vitæ
 insolubilis.
 17 Contestatur enim, Quo-
 niam tu es Sacerdos in æter-
 num secundum ordinē Mel-
 chisedec.

7 **ואיך אנש נאמר ביד** 8 **והרכא בני נשא**
 9 **אתעסר** 10 **ער כיל ניר בחצה הוא דאכוהי כד ארעה למלכי זדק**
 11 **אלו הכיל נמירותא ביד כומרותא דלויא איתיה הות**
 12 **אלא איכנא דהוא שוחלפא בכומרותא**
 13 **הכנא הוא שוחלפא אף בנמוסא**
 14 **גליא הי ניר דמן**
 15 **ויתראית טוב ידיעא כהי דאמר**
 16 **הו**
 17 **מסהד ניר עלוהי דאנת הו כומרא**
 לעלם ברמותה דמלכי זדק :

דיוס תלתא דהוריא

imbecillitate eius propter primo in mandato quæ fuit autem mutatio
 שוחל פא דין דהוא לפוקדנא קדמיא מטל מהילותה
 Lex perfecit non enim aliquid in eo esset non & quia relictus
 לת דוריתון לית הוא בה: 19 מרס גיר לא נמר נמוסא
 accedimus per quam præ ea quæ præfatio est spes pro ea confirmatio
 ליל דין הלפוחי כנרא רמיתר מנה דבה מתקרבינן
 absque enim illi iureiurando nobis & eam confirmavit ad Deum
 לא רהא: 20 ושררה לן במומתא: 21 הנון גיר דלא
 per mansi ei dixit sicut iureiurando verò hic pontificis fuerit iureiuratio
 מומתא הווי כומרא הנא רין במומתא איך דאמר לה ביד
 in æternum Sacerdos es quia tu mentitur & non Dominus quia iuravit Dominus
 דין דומא מריא ולא נדגל דאנת הו כומרא לעלם
 istius testamenti excellentioris totius hic Melchisedec in similitudine
 כומתהרמלכי ודק: 22 הנא כלה מיתרא דיתיקא הרא
 quia multi pontifices erant & illi Iesus sponsor in eo certavit
 דהוא כה ערכא ישוע: 23 והנון הווי כומרא סניאא מטל
 quia verò hic ve permaneret fuerunt fidei neque erant mortali
 ודמות הוולא משתבקין הווי דנקוון: 24 הנא דין מטל
 vivificare & potest pontificatus eius præterit non fix in æternum
 דלעלם קים לא עכרא כומרותה: 21 ומשכח למאחוי
 in omni enim ipse vivit ad Deum per mansi ei qui accedunt eos in æternum
 לעלם לאילין דמתקרבין באידה לאלהא הי הו גיר ככל
 etiam pontifex enim hic qui sicut pro illis preces & ascendere facit pro
 וכן ומסק עלותא חלפיהו: 26 דאיך הנא גיר כומרא אף
 à qui segregat est macula & absque purus nobis erat: illius
 דקתוא לן דכיא ורלא בישו ודלא טולשא דפריק מן
 omni necessitas ei nec est calos supra & exaltatus est peccatis
 דהוא וברים לעל סן שמוא: 27 ולית לה אולצנא כל
 victimas offerat peccatis suis pro ve prius Sacerdoti summo fuerit dei
 וכן אר רב כומרא דלוקדם חלה חטהוהו נקרב דבהא
 quæ obrulit per aiam suâ tẽpore vno fecit enim hoc populo pro & dicit
 דדין חלה עמא הרא גיר עבדה הרא זכנ כנפשה דקרבי:

18 Roprobatio quidem fit
 precedentis mandati, propter
 infirmitatem eius & inutili-
 tatem.
 19 Nihil enim ad perfectum
 addaxit lex: introductio ve-
 rò melioris spei, per quã pro-
 ximamus ad Deum.
 20 Et quantum est non sine
 iureiurando, alij quidem sine
 iureiurando sacerdotes facti
 sunt:
 21 Hic autem cum iureiu-
 rando per eum qui dixit ad
 illum, Iuravit Dominus &
 non pœnitebit eũ: Tu es Sa-
 cerdos in æternum.
 22 In tantum melioris testa-
 menti sponsor factus est Ie-
 sus.
 23 Et alij quidem plures fa-
 cti sunt sacerdotes, idcirco
 quodd morte prohiberentur
 permanere:
 24 Hic autem eo quodd man-
 eat in æternum, sempiter-
 num habet sacerdotium.
 25 Unde & saluare in perpetuũ
 potest accedentes per se-
 metipsum ad Deum: semper
 vivens ad interpellandum pro
 nobis.
 26 Talis enim decebat ut
 nobis esset Pontifex, Sanctus
 innocens, impollutus, segre-
 gatus à peccatoribus, & ex-
 celsior cælis factus.
 27 Qui non habet necessi-
 tatem quotidie, quemadmo-
 dum sacerdotes, prius pro
 suis delictis hostias offerre,
 deinde pro populi: hoc enim
 fecit semel, se offerendo.

NOVUM
 TESTAME-
 NTUM
 A.
 IV. c. 7.

18 αὐτῶν ὁ νόμος, ἐπισημαζόμενος τὴν ἀσθενεῖαν καὶ τὴν ἀκατάλληλον ἐπιπέτασιν αὐτῶν. 19 οὐδὲν γὰρ ἐπιπέτασεν ἡ νόμος, ἵνα ἵκανοποιήσῃ τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ. 20 ἡ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 21 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 22 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 23 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 24 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 25 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 26 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν. 27 ὁ νόμος οὐκ ἐπέθηκεν ἄλλο τι πρὸς τὸν τελειωτισμὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ἵκανοποιήσασκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεόν.

autem sermo p̄tiffices constituens iefirmos est hominis filios enim Lex
נמוסא גיר בני נשא הוכריא מקים כומרא מלתא דין
in æternum perfectum Filium Legem post qui fuit iurifurandi
דמוטא דהות בתר נמוסא ברא גמירא לעלים:

18 Lex enim homines con-
stituit Sacerdotes infirmitatē
habentes: sermo autem iurifurandi
iurandi, qui post legem est,
Filium in æternū perfectum.

קפלאון ח

& Altaris Ecclesie & cōsecratio Natalis

דילרנא וקורש עדתנא ומרבחנא

1 qui sedet ille Pontifex summus nobis est omnium autem caput
רישא דין דכלהין אית לך רב כומרא אינא דיתבמן
domus minister & est in caelis maiestatis throni dexter
מינא דכורסיא דרבנותא בשמיא: והוא שמשנא דבית
hominis filius & non Deus quod fixit illius veri & tabernaculi sancti
קורשא ורמשנא דשררא הו דקבע אלהא ולא בר נשא
propter & sacrificia oblationes ut offerat qui adstet caim p̄tiffex summus
כל רב כומרא גיר דקאם דנקרב קורבנא ורבחא מטל
& si quod offerret aliquid ei ut esset huic etiam fuit iustum hoc
הנא זדקא הות אף להנא דנהוא לה מדם דנקרב: ואלו
essent quoniam esset Sacerdos non etiam esset in terra
בארעא הוא אף לא כומרא הוא מטל דאיתיהון הו
illi in Lege sicut oblationes essent qui offerentes Sacerdotes
כומרא דמקרבין הו קורבנא איך דבנמוסא: הנון
sicut quæ in caelis eorum & vmbra in similitudinem qui ministrabat
דמשמשין למותנא ולטלניא דהליון דבשמיא איך
omne & facias ut videas tabernaculū erat facies dum Mosi dictum est
דאתאמרת למושא בר עבד הוא משנא דהו ועבד כל
verò nunc in monte tibi quod offensum est illud ad exemplar id
מדם כדמותא הי דאתחזיר לך כמורא: השא דין
quanto Christus Iesus accepit illo præ quod excellētior est ministerium
תשמשתא דמיתרנא מן הי קבל ישוע משיחא אכמנא
& cum promissionib⁹ Mediator in quo fact⁹ est illud testamētū & etiam p̄stāt⁹ est
דמיתרנא ואף דיתיקא הי דעבד בה מציעיא וכשוורניא
prius fuisset enim si datum est illius quàm excellētiorib⁹
דמיתרין מן הי אתיהבת: אלו גיר איתיה הות קדמיתא
secundo huic locus fuisset non culpa sine
דלא רשין לית הוא אתרא להרא דתרתין:

Cap. VIII.

1 CAPITVLVM autem
super ea quæ dicuntur, talem
habemus Pontificem, qui
confedit in dextera sedis ma-
gnitudinis in caelis.

2 Sanctorum minister, &
tabernaculi veri, quod fixit
Deus, & non homo.

3 Omnis enim Pontifex, ad
offerendum munera & ho-
stias constituitur, vnde ne-
cesse est & hunc habere ali-
quid quod offerat.

4 Si ergo esset super terram,
nec esset sacerdos: cum essent
qui offerret secundum legem
munera.

5 Qui exemplari & vmbra
deseruiunt caelestium, sicut
responsum est Moysi, cum
colummaret tabernaculum,
Vide (inquit) omnia facito
secundum exemplar quod ti-
bi ostensum est in monte.

6 Nunc autē melius sortitus
est ministeriū, quanto & me-
lioris testamēti Mediator est,
quod in melioribus repro-
missionibus sancitum est.

7 Nam si illud prius culpa
vacasset, non utique secundi
locus inquireretur.

28 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
Κεφ. Η.
1 Καὶ ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἔχει τὸν νόμον, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸν νόμον ἔχει τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸν θεόν ἔχει τὸν νόμον, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸν νόμον ἔχει τὸν θεόν.
2 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
3 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
4 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
5 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
6 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.
7 ὁ νόμος ἐστὶν κληρονομία ἀδελφῶν, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ, ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ δῶρον ἐστὶν ἐν χάριτι καὶ ἐν δωρεῇ.

ZZz

is vivit quoadie quia confirmatur tantum ipso mortuo in
 17 על מיתא הו דין בלחוד משתררא כטל דכמתי הו
 prim um non etiam hoc, propter vñs in eo non est qui fecit illud
 דעבדה לית בה חשהו 18 כטל הנא אף לא קדמיתא
 à mandatum omne enim ininũdum fuit cum confirmatũ fuit sanguine sine
 דלא דמא אשתררת 19 כר אתפקך ניר בלה פוקדנא מן
 iuente sanguinem Moses erat accipiens secũdũ Legẽ vniuerso populo Mose
 מושא לעמא בלה בנמוסא נסב הוא מושא דמא דענלתא
 populũ & super librũ super & aspergebat & hyssopo coccinea cum lana & aquã
 ומיא בעמרא דוחוריתא חופא ורס על ספרא ועל עמא
 quod iniũdũ est illiũ testamenti sanguis est quia hic illis & dicebat vniuersum
 בלה 20 ואמר להון דהנא הו דמא דריתקא הי דאתפקת
 vasa omnia & super tabernaculum super etiam Deo à
 מן אלהא 21 אף על משכנא ועל בלהון מאנא
 per sanguinẽ quid omne quoniã aspergebat sanguine ex eo ministrũ
 דתשמשא מנה מן דמא רס 22 כטל רכל מרס כרמא
 remissio non est sanguinis effusione & abique in Legge purgatur ipsum
 הו מתדכא בנמוסא ורלא שופע דמא לית שובקנא
 in his cõlestium sunt quæ similitudines vt hæc enim est necessitas
 23 אננקא הי ניר דהלין דרמותא אנן דשמיניתא בהלון
 istis per qu. pr. stãtiora sũt sacrificijs cõlestia verò ipsa purificetur
 מתרכין הלין דין שמיניתא ברכחא דמיתרין מן הלון
 Christus ingressus manibus quæ facta sũt Sanctuarij in domũ enim est non
 24 לא הוא ניר לבית מקדשא דעביד באיריא על משיחא
 vt appareat introiit cælum in ipso sed verè illius similitudo quæ est
 דאיתוהי דמותא דהו שרירא אלא לה לשמיא על דנתחזא
 animã suã vt offerat non etiam pro nobis Dei faciem ante
 קדם פרצופה דאלהא חלפין 25 אף לא דנקרב נפשה
 anno in omni qui introibat Sacerdos summus erat faciens sicut multis temporib⁹
 וכנתא סניאתא איך דעכד הוא רב כומרא ועאל בכל שנא
 erat debitor alioqui erat suus qui non per sanguinẽ Sãduarij in domũ
 לבית מקדשא בדמא רלא דילה 26 ואן לא איחוב הוא
 in fine autem nunc mundi initio ab pateretur multis vt temporib⁹
 דוכנתא סניאתא נחש מן שוריה דעלמא השא דין בהרתה
 vt aboleret ipsum per immolationẽ sui aĩam suã obtulit tẽp̃ ipse vnum mundi
 דעלמא חדא הו זכן קרב נפשה ברכחיתיה דנכטליה

17 Testamentum enim, in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est.
 18 Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.
 19 Lecto enim omni mandato Legis à Moyse vniuerso populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum cum aqua & lana coccinea & hyssopo, ipsum quoque librum & omnem populum asperxit, dicens,
 20 Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus.
 21 Etiam tabernaculum & omnia vasa ministerij sanguine similiter asperxit.
 22 Et omnia penè in sanguine secũdam Legem mundantur: & sine sanguinis effusione non sũt remissio.
 23 Necessè est ergo exemplaria quidem cœlestium, his mundari: ipsa autem cœlestia, meliorib⁹ hostijs quàm istis.
 24 Non enim in manufacta Sancta Iesus introiit, exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, vt appareat nuac vultui Dei pro nobis.
 25 Neque vt sepe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno.
 26 Alioquin oportebat cum frequenter pati ab origine mundi: nuac autem semel in cõsummatione seculorum,

17 על מיתא הו דין בלחוד משתררא כטל דכמתי הו
 18 כטל הנא אף לא קדמיתא
 19 כר אתפקך ניר בלה פוקדנא מן
 20 ואמר להון דהנא הו דמא דריתקא הי דאתפקת
 21 אף על משכנא ועל בלהון מאנא
 22 כטל רכל מרס כרמא
 23 אננקא הי ניר דהלין דרמותא אנן דשמיניתא בהלון
 24 לא הוא ניר לבית מקדשא דעביד באיריא על משיחא
 25 אף לא דנקרב נפשה
 26 ואן לא איחוב הוא

17 Testamentum enim, in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est.
 18 Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.
 19 Lecto enim omni mandato Legis à Moyse vniuerso populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum cum aqua & lana coccinea & hyssopo, ipsum quoque librum & omnem populum asperxit, dicens,
 20 Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus.
 21 Etiam tabernaculum & omnia vasa ministerij sanguine similiter asperxit.
 22 Et omnia penè in sanguine secũdam Legem mundantur: & sine sanguinis effusione non sũt remissio.
 23 Necessè est ergo exemplaria quidem cœlestium, his mundari: ipsa autem cœlestia, meliorib⁹ hostijs quàm istis.
 24 Non enim in manufacta Sancta Iesus introiit, exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, vt appareat nuac vultui Dei pro nobis.
 25 Neque vt sepe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno.
 26 Alioquin oportebat cum frequenter pati ab origine mundi: nuac autem semel in cõsummatione seculorum,

ad destitutionem peccati, per
hostiam suam apparuit.
17 Et quemadmodum sta-
tutum est hominibus semel
mori, post hoc autem iudi-
cium:
18 Sic & Christus semel o-
blatus est ad multorum ex-
haurienda peccata. secundo
sine peccato apparebit om-
nibus expectantibus se in sa-
lutem.

CAP. X.

1 V ΜΒΡΑΜ enim habes
lex futurorum bonorum,
non ipsam imaginem rerum:
per singulos annos eisde ipsi
hostijs quas offerunt indefi-
nenter, nunquam potest ac-
cedentes perfectos facere.

2 Alioquin cessassent offerri,
ideo quod nullam habe-
rent vltra conscientiam pec-
cati, cultores semel mundati.

3 Sed in ipsis commemo-
ratio peccatorum per singulos
annos fit.

4 Impossibile enim est, san-
guine taurorum & hircorum
aufertur peccata.

5 Ideo ingrediens mundum
dicit, Hostiam & oblationem
noluisti: corpus autem apta-
sti mihi:

6 Holocaustum autem, & pro
peccato non tibi placuerunt.

7 Tunc dixi, Ecce venio: (in
capite libri scriptum est de
me.) Ut faciam, Deus, vo-
luntatem tuam,

morianur tēpore vt vno hominis filijs statutu est & quemadmodum peccata
דְּרִישָׁא: 17 וְאִיכְנָא דְּסִים לְבִנְיָנָא דְּהָרָא וְזֵן נְמוֹתוֹן
tempore vno Christus etiam sic iudicium mortem ipsorum & post
הַכְנָא אִף מְשִׁיחָא דְּהָרָא וְזֵן 18 הַכְנָא אִף מְשִׁיחָא דְּהָרָא וְזֵן
sine autem secundo multorum peccata immolauit & in seipso oblatam
אִלְקָרְבַּב וּבְקִנּוּמָה דְּבַח הַטְּהָא דְּסִנְיָא דְּתַרְתִּין דִּין דְּלָא
ipsū qui expectant ipsorum ad vltas eorum apparet peccata
וְהָיוּ מִתְחַוָּא לְחַיְהוֹן דְּאִילִין דְּמַסְכִּין לָהּ:

10 caput
קְפִלְאוֹן
Resurrectionem post tertiae in sabbato vna
הַרְבֵּשְׁנָה וְתַלְתֵּיתָ דְּבַחְתָּ קִימְתָּהּ

non futurorum bonorum in ea erat vmbra eum lex
נְמוֹתָא נִיר טְלִינְתָא אִיתָ הוּא בְּה דְּטַבְתָּא דְּעִתִּידִין לָא
illz anno in omni cum hoc propter rerum carum ipsamet sollicita erat
דְּוָא קִנְיָנָא דִּילְהוֹן דְּעַבְוֹתָא מַטְל הָנָא כְּד בְּכַל שְׁנָא הָנוּן
vt perficerent potuerit vnquam non essent oblate victimz ilz fore
כְּוֹתוּן דְּבַחָא מִתְקַרְבִּין הוּוּ לָא מַמְתוּס אֲשַׁכְּחוּ דְּנִנְמִרוּן
iamdiu essent perfecti enim si ipsas qui oblatent eos

לאילין ומקרבין להון: 2 אלו ניר גמרין הון כבר דין
eos fuisset agitans amplius non quoniam oblationibus suis ab requiescerent
אֲמַנְוִוּוּ מִן קוֹרְבָנֵיהוֹן מַטְל דְּלָא מְכִיל טְרִיָּא הוּוּ לְהוֹן

fuisse purificati tempore qui vno ipsorum propter peccata cōfitebā ipsi
וְאִתְרַחוּ בְּהַטְּהָא לְאִילִין דְּהָרָא וְזֵן אֲתַדְּכוּ לְהוֹן:

non anno in omni peccata illorū cōmemorātur sacrificijs in ipsi sic
אִלָּא כְּהוּן כְּרַבְחָא מְדַכְרִין הַטְּהִיְהוֹן בְּכַל שְׁנָא: 4 לָא

propter peccata purgare & hircorum taurorum sanguis potest enim
נִיר מְשַׁכְּחָה דְּמָא דְּתוֹרָא וְדַעֲפִירָא לְמַדְכִּי הַטְּהָא: 5 מַטְל

voluisti non & oblationes victimas dixit in mundum introijit: cum hoc
הָוּא כְּרַעַל לְעֵלְמָא אִמְר כְּרַבְחָא וּבְקוֹרְבָנָא לָא עֲבִיתָ

non peccatis quz pro integra & combusta induisti me autem ceperit
נִירָא דִּין אֲלִבְשַׁנְוּוּ: 6 וְיִקְרָא שְׁלָמָא דְּחֵלְף הַטְּהָא לָא

quia in capite sum veniens ego ecce dixi tunc patibuli
טְרִילָוּ: 7 הוֹדִין אִמְכַת דְּהָא אֲנָא אֲתָא אֲנָא דְּכַרִּישׁ

δ De voluntate tuavt faciet de me scriptū est scripturam
כְּבָבָא כְּתוּב עָלֵי דְּאֵעֲבַד עֲבִינְךָ אֱלֹהָא

εις ἀγάπῃσιν ἀμφοτέρωθεν, ἵνα τῆς θεοῦ χάρις αὐτοῦ παραλάβωται. 27 καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου καὶ τῆς
δοξολογίας, μὴ δὲ τῆς κρίσεως. 28 ὅταν καὶ ὁ Χριστὸς ἀπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πνεῦμα ἁγίου καὶ τῆς
δευτέρου γλωσσῆς ἀμφοτέρωθεν ὁφθῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἀπεκαθαρμένοις εἰς ἁγιασμόν.

Κεφ. ι.
1 Σκιαὶ ἰδὲ ἔχουσιν ὁ τὸ οὖρον τῶν μαλλόντων ἀγαθῶν, αὐτῶν τῶν ἡρώων ἀποκαθαρτικῶν καὶ ὁσίων τῶν
θεοῦ χάρις αὐτοῦ παραλάβωται εἰς τὸν ἁγιασμόν, ὡς ἐστὶν δεικνύοντα τοῖς προσερχομένοις τὴν ἁγιασμόν. 2 ὅτι ἡ
σαρὰ προσερχομένη, ἵνα τὸ μυστήριον ἔχῃ ἢ πνεῦμα ἁγίου ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἡ βίβλος ἡσυχίας ἀπαξ ἀποκαθαρτικῶν
ἵνα ὁ αὐτῶν ὁσίων ἀμφοτέρωθεν ὁσίων. 4 ἀδυνατῶν ἰδὲ, ἀίμα ἁγίου καὶ ἁγίου ἀποκαθαρτικῶν
ἀμφοτέρωθεν. 5 διὸ εἰς τὴν γλῶσσάν εἰς τὴν κρίσιν, λέγει ὁ ἁγίος πνεῦμα ὅτι προσερχομένη ἡ ἁγιασμοῦ, ὡς μὴ ἡ
μοῖ. 6 ὁ λακωνισμὸς, καὶ ἁπλῆ ἀμφοτέρωθεν ὁ δὲ δοκίμασι. 7 τὸ πνεῦμα ἁγίου, ἵδου ἡσυχία, ὡς μαρτυρεῖ ἡ βίβλος
ῥήσασθαι ἁπλῆ ἡμῶν, τὸ πνεῦμα ἁγίου, τὸ δὲ λακωνισμῶν.

NOVUM
TESTAME-
NTUM
A.
IV. et c.

quæ pro integra & combusta & oblationes quia sacrificia dixit superius
 8 כִּן לַעַל אֲמַר דְּרַבְחָא וּקְרַבְנָא וּקְרַבָּא שְׁלֵמָא דְחַלְףָּ
 & postea in Legge erant quæ oblata illa voluisti non peccatis
 הָטָהָא לֹא עֲבִית הַנּוֹן דְּמַתְקַרְבִּין הוּוּ בְּנִמְסָא וּבְתַרְהָ
 obliterat in hoc ó Deus voluntatē tuā vt faciam sum veniens ecce dixit
 אֲמַר דְּהָא אַתָּא אַנָּא דְּאֵבֵד עֲבִינְךָ אֱלֹהָא כְּהָרָא כְּטַל
 voluntate eius enim in hac secundum vt statuat primum
 לְקַדְמֵיהָ דְּנִקְיָם לְדַתְרִתִּין 10 כְּהָנָא נִיר עֲבִינְהָ
 tempore quæ vno Christi Iesu corporis ipsi per oblationē sanctificati sumus
 אַתְקַדְשִׁין בְּקֹרְבָנָא דְּפִנְרָה דִּישׁוּעָא מְשִׁיחָא דְּהָרָא וְכִן
 illas quotidie & ministrans erat qui adstant enim Sacerdos summus omnis
 11 כִּל רַב כּוֹמְרָא נִיר דְּקָאֵם הוּא וּמְשַׁמֵּשׁ כִּל יוֹם הַנּוֹן
 potentes non vnquam quæ ab eas erat offerens victimas illas sicut
 כִּד הַנּוֹן דְּכַחַּא מְקַרְבַּת הוּא אֵילִין דְּמִן מְתוּם לֹא מְשַׁכְּחִין
 pro obtulit victimam vnā verò hic peccata vt purgarent etiam
 הוּוּ דְּנִדְכּוֹן הָטָהָא 12 הָנָא דִּין חַד דְּבַחָא קֹרְבַּת חַלְףָּ
 adhuc & expectat in æternum Dei dexteram ad & sedet peccatis
 חָטָהָא וַיִּתְּבַעַל עַל יְמִינָא דְּאֱלֹהָא לְעַלְמִין 13 וּמְקוּמָא מְכִיל
 pedibus eius sub scabellum inimici eius positi fuerint vsquedum
 עַד מָא דְּנִתְחַסְמוּן בְּעַל דְּכַבּוּהָ כּוֹבֵשָׁא תְּחִית רְגְלוֹהִי
 in æternum in ipso qui sanctificantur eos perfecit oblatione enim in vna
 14 בְּחַד נִיר קֹרְבָנָא נִמְר לֵאילִין דְּמַתְקַדְשִׁין כְּהָ לְעַלְמִין
 aquarum benedictionis docte
 דִּילְלָא דְּבוֹרְךְ מֵינָא

8 Superius dicens, Quia hostia, & oblationes & holo-
 cautomata, & pro peccato noluisti, nec placitas tibi, quæ secundum legem offeruntur.
 9 Tunc dixi, Ecce venio, vt faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, vt sequens statuat.
 10 In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel.
 11 Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, & eadem sæpe offerens hostias quæ nunquam possunt auferre peccata.
 12 Hic autem pro peccatis offerens hostiã, in sempiternum sedet in dextra Dei.
 13 De cætero expectans, donec ponatur inimici eius scabellum pedum eius.
 14 Vna enim oblatione consummauit in sempiternum sanctificatos.
 15 Contestatur autem nos & Spiritus sanctus, postquam enim dixit.

est hoc qui dixit Sanctitatis Spiritus autem nobis testis est
 16 הָרָא לֵן דִּין רוּחָא דְּקֹדְשָׁא דְּאַמְרַת: הָרָא הִי
 Dominus ait illos dies post illis quod dabo testamentum
 דִּיתִיקָא דְּאֵתֵל לְהוֹן מִן בְּתַר יוֹמָתָא הַנּוֹן אֲמַר מְרִינָא
 scribam eam corda eorum & super in mentibus eorū Legē meā dabo ipsam
 אַתְלִיֹּוהִי לְנִמְסוּי בְּמַדְעֵיהוֹן וְעַל לְבוֹתָהוֹן אַכְתְּבוּהִי
 autem vbi in ipsos recordabor non & peccatorū eorū & iniquitatū eorum
 17 וְעוֹלָהוֹן וְחַטְיָהוֹן לֹא אַתְדַּכֵּר לְהוֹן 18 אֵיבָא דִּין
 oblatio requiritur non peccatorum remissio est
 דְּאֵיִת שׁוֹבְקֵנָא דְּחַטְיָהָ לֹא מְתַבְעָא קֹרְבָנָא
 peccatis quæ pro
 דְּחַלְףָּ הָטָהָא

16 Hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos, Dicit Dominus, Dabo Leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum super scribam eas:
 17 Et peccatorum, & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius.
 18 Vbi autem horum remissio, iam non est oblatio pro peccato.

8 ἀλλ' ὅπου λέγει, ὅτι θυσιᾶς, καὶ προσφορῶν, καὶ ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἁμολογίας ἐκ ἡρώδης, καὶ δι' ἄλλων, αἱ πρὸς τὸν νόμον προσετίθενται· 9 πῶς ἐφίκεται ἕως τοῦ παρῆσαι, ὁ θεὸς μου, τὸ θέλημα σου δι' αἰρεῖν τὴν προσφορᾶν, ἵνα τὸ δὲ πρός τήν· 10 ἐν ᾧ θέλημα ἡ γινώσκουσι ἑσμεῖς, οἱ δὲ τῆς προσφορᾶς τὸ θέλημα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐσαπείξ· 11 καὶ πᾶς ἕως ἄρτι ἄρχιερεὺς ἕστηκε κατὰ τὴν ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ ταῖς αὐταῖς πολλάκις προσετίθει θυσιᾶς, ἀντὶς τοῦ δὲ δὲ τὴν διδωσάτων ἁμαρτιῶν ἁμολογίας· 12 αὐτὸς δὲ μίαν ἁμολογίαν προσετίθει θυσιᾶς, εἰς τὸ δὲ δὲ ἐκαθίστηεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· 13 τὸ λοιπὸν ἀπεχόμενος ἕως τοῦ θῆσθαι οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· 14 μίαν δὲ προσφορᾶν τετέλεκεν εἰς τὸ δὲ δὲ ἐκαθίστηεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· 15 μὲντοι οὗτος δὲ ἡμῶν καὶ τὸ πᾶν τὸ ἀγνοῦν μὴ τὸ προσεφίκεται, 16 αὐτὸς ἡ δὲ θέλησιν τοῦ θεοῦ ἡσυχίαι ἁμῶν αὐτὸς μὴ τὰς ἡμέρας ἐκαθίστηεν, ἀλλὰ ἕως τοῦ νομοῦ μου ἐπὶ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· 17 καὶ τὸ ἁμολογῶν αὐτοῦ, καὶ τὸ αἰομῶν αὐτοῦ ἢ μὴ μὲντοι ἴη· 18 ὅπου δὲ ἀφ' ἑστὸς αὐτοῦ, ἐκ τῆς προσφορᾶς ἁμολογίας.

19 Habentes itaque fratres
fiduciam in introitu sancto-
rum in sanguine Christi:
20 Quam iniitavit nobis
viam novam, & viuetem per
velamen, id est, carnem suam:
21 Et Sacerdotem magnum
super domum Dei:
22 Accedamus cum vero
corde in plenitudine fidei,
asperſu corda à conscientia
mala & abluti corpus aqua
munda.
23 Teneamus spei nostre
confessionem indeclinabile:
fidelis enim est, qui repro mi-
ſit.
24 Et consideremus inui-
cem in prouocationem chari-
tatis & bonorum operum.
25 Non deferentes colle-
ctionem nostram, sicut con-
suetudinis est quibusdam, sed
consolantes, & tanto magis
quantò videritis appropin-
quantem diem:
26 Voluntariè euim peccan-
tibus nobis post acceptam
notitiam veritatis, iam non
relinquitur pro peccatis ho-
stia.
27 Terribilis autem quæ-
dã expectatio iudicij, & ignis
æmulatio, quæ conſumptu-
ra est aduersarios.
28 Irritam quis faciens Le-
gem Moyſi, sine vlla miſe-
ratione, duobus vel tribus
testibus moritur.

sanctæ domus in introitu facierum reuelatio fratres mei igitur nobis est
אית לן הכיל אחי נליות אפא במעלנא דכית קודשא
per facies nunc nobis quas in nouauit vitarum & via Iesu per sanguinem
בכרת דישועו 20 ואורחא דחיא דהדרת לן השא באפא
domum ipsius super summus Pōstifex nobis & est per carnem ipsius id est vitæ
וינא דאיתוהי בכסדרה 21 ואית לן כוכר דבא על כיתה
& cum fiducia vero cum corde ergo accedamus Dei
דארתא 22 נקרוב הכיל בלכמא שדירא ובתוכלנא
mala conscientia à & repargātes corda nrā aspergētes dum
דמנוחא כר רסיסין לכותין ודכין מן הארתא כישתא
neque spei nostre in cōfessione & perseverātes paris aquis corp' nostri & munda
וסכרו פנרין כמא דכיא 23 ונחמסן בתודיתא דסכרון ולא
in vñ vñus & prospiciamus nobis qui promisit is enim est fidelis reſponſio
נעלא מוסימין הו גיר מן דמלך לן 24 ונחור חר בהר
deserētes, simus neque bonorum & operum charitatis in prouocatione
בנומא דהובא ודעברא טבא 25 ולא נהוא שבקין
vno ab vnus flagitate sed homini homini mos est sicut cōtegeuit vñm
כנושא אן ראית עירא לאנש אנש אלא בעו חר מן חר
ille dies q̄ appropinquet videtis quāto magis
ויראת כמא דחיותון דקרב יומא חו
de baptismo
דמעמודיתא
notitiam acceperit post quā homo peccauerit voluntate sua tñm si
אן גיר כנכניה נחמא אנש מן בתר דקבל ידעתא
peccatis pro quæ offerat hostia amplius non est reſponſio
דשדא ליות מכול דבתחתא דהתקרב חלף חטהא
qui deuoret ignis & æmulatio formidabile iudicium est fuerunt sed
אלא עתיד הו דינא דחיליא וטננא דנורא דאכל
Mōis Legem super qui trāgētes est is enim si
לכיל דכבא 28 אן גיר אינא דעבר על נמוסא דמושא
moritur cōmiseratione sine tertium & tertium duorum nec in
על נמוסא דחיליא ותלתא כהדין דלכמא דחמין טאת:

NOVUM
TESTAMENTUM
A.
IV. et c.

19 εχρησισαμεν ουν, αδελφοι, παρρησιαν εις την εισοδον ημων ες τον θησαυρον του αιματος του υιου του θεου, 20 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 21 ον κτισεν ο υιος του θεου, 22 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 23 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 24 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 25 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 26 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 27 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου, 28 ομοιωσασαμεν τον καινον οδον τον καινον, ον κτισεν ο υιος του θεου.

29 **כַּמָּא סְבִירִין אַנְתּוֹן יִתְרָא הַמִּכְבָּב בְּרִישָׁא נִקְבַּל אִינְא**
 tanquam ipſius teſtamenti ſanguinem & reputaverit Dei Filium qui conculcaverit
דְּרִשְׁרָה לְבָרָה דְּאַלְהָא וְהִשְׁבַּ דְּמָא דְּרִיתְקָא דְּוִלְהָ אִיךְ
 novum gratiæ Spiritum & obtemerit ſanctificat^{us} eſt per quē hoīs omnis
דְּכָל נֶשׂ דְּבַח אַתְקִרֵּשׁ וְצִיעֵר לְרוּחָא דְּמִיבּוּתָא : 30 **יִרְעִינָן**
 Domin^{us} quia iudicabit & rurſum repēdā ego vltio eſt quia mea qui dixit eū
לְהוּ דְּאַמְרֵר דְּרִילִי הוּי תְּכַעְתָּא וְאַנְא אֶפְרֹעַ וְתוּב דְּנִדּוֹן מְרִיא
 viventis Dei in manus ipſius incidere magna eſt formido populam ſuum
לְעַמָּה : 31 **דְּהִלְתָּא הִירְבַתָּא לְמַפְל כְּאִידוּהִי דְּאַלְהָא חִיא :**
 recepſiſtis in quibus illos primos dies igitur recordamini
32 אַתְדַּכְרוּ הַבִּיל לְיוֹמְתָא קְדִמְיָא הַנּוֹן דְּבַהּוֹן קְבִלְתּוֹן
 eum opprobrio paſſionum ſuſtinuiſtiſ magnum & certamen Baſtiſmaum
מַעַמְדִּיחָא וְאַנּוּנָא רַבָּא סִיכְרִתּוֹן דְּחִישָׁא : 33 **בְּחַסְרָא**
 hominum & confortis eſtiſ & etiam ſpectacula & quod eſtiſ & cum aſſiduoſe
וּבְאֻלְצִנְנָא וְדְהוּיְתּוֹן חֲזוֹנְנָא וְאַרְי אֶשְׁתַּפְתּוֹן לְאַנְשָׁא
 & direptionē qui crāt vincti eos propter vobis & doluit ſuſtinuerōe qui hęc
דְּחִלּוֹן סִיכְרוּ : 34 **וּכְאֻב לְכוּן עַל אִילּוּן דְּאַסִּירִין וְחִטְפִּיא**
 vobis quod eſtiſ ſcientēs quoniam ſuſtinuiſtiſ eū gaudio facultatē vtrūſ
דְּנִכְסִיכוּן בְּהִדּוּתָא סִיכְרִתּוֹן מַטְל דִּידְעִין אַנְתּוֹן דְּאִית לְכוּן
 amittatiſ itaque ne tranſit & non quę p̄ſtātor eſt in calis poſſeſſio
קִנְיָנָא בְּשִׁמְיָא דְּמִיְהֵר וְלֹא עֵבֵר : 35 **לֹא הַבִּיל תּוּבְרוֹן**
 multa merces ei cui futura eſt vobis quę eſt ſacrierum revelationē
גְּלוּיֹתָ אַפְּא דְּאִית לְכוּן דְּעִתִּיד לְהָ אַנְרָא סְנִיאָ :
 Dei voluntatē ut faciatiſ vobis requiritur enim ipſa patientia
3 מְסִיכְרִנּוּתָא הוּי נִירְמַתְכֵּינְיָא לְכוּן דְּתַעֲבִדּוֹן עֲבִינָא דְּאַלְהָא
 paſſillum & valde tēpūſ eſt modicum quoniam promiſſum & accipiat
וְחַסְכּוֹן מְלֻכְנָנָא : 37 **מַטְל דְּקִלִּיל הוּי זְכִנָּא וּמַטְל זְעוּר**
 fide ex autēſ iuſtus tardabit & non qui venit ille quo veniet
דְּנִאחְתָּא הוּי דְּתָא וְלֹא נִוְרֵר : 38 **כְּאַנָּא דִּין מִן הִיכְנּוּתָא**
 anima mea in eo placet ſibi nō ei p̄cedatur & ſi vivet mea
דִּילִי נְחָא וְאַן מַתְקֻטְעָא לְהָ לֹא עֲבִינָא בְּהָ נַפְשִׁי :
 & de Patribus Paſſionis ſecundę martirioſ
צִפְרָא דְּבַח דְּחִישָׁא וְדְאַכְתָּהָ

29 Quanto magis puratis, deteriora mereri ſupplicia qui Filium Dei conculcaverit, & ſanguinem teſtamenti pollutum duxerit, in quo ſanctificatus eſt, & Spiritui gratiæ contumeliam fecerit?
 30 Scimus enim qui dixit, Mihi vindictam, & ego retribuam. Et iterum, Quia iudicabit Dominus populum ſuum.
 31 Horrendum eſt incidere in manus Dei viventis.
 32 Rememoramini autem priſtinos dies, in quibus illuminati, magnum certamen ſuſtinuiſtiſ paſſionum.
 33 Et in altero quidē opprobrijs & tribulationibus ſpectaculum factiſ in altero autem ſocij taliter couerſantiū eſtiſ.
 34 Nam & vinctis compaſſi eſtiſ, & rapinam bonorum veſtrorum cum gaudio ſuſcepitiſ, cognoſcentes vos habere meliorem & manentem ſubſtānciam.
 35 Nolite itaque amittere confidentiam veſtram, quę magnam habet remunerationem,
 36 Patientia enim vobis neceſſaria eſt: ut voluntatē Dei facientes, reportetiſ promiſſionem.
 37 Adhuc enim modicum aliquantulumque, qui venurus eſt veniet, & non tardabit.
 38 Iuſtus autem meus ex fide vivet, quod ſi ſubtraxerit ſe, non placebit animę meę.

29 **כַּמָּא סְבִירִין אַנְתּוֹן יִתְרָא הַמִּכְבָּב בְּרִישָׁא נִקְבַּל אִינְא**
 tanquam ipſius teſtamenti ſanguinem & reputaverit Dei Filium qui conculcaverit
דְּרִשְׁרָה לְבָרָה דְּאַלְהָא וְהִשְׁבַּ דְּמָא דְּרִיתְקָא דְּוִלְהָ אִיךְ
 novum gratiæ Spiritum & obtemerit ſanctificat^{us} eſt per quē hoīs omnis
דְּכָל נֶשׂ דְּבַח אַתְקִרֵּשׁ וְצִיעֵר לְרוּחָא דְּמִיבּוּתָא : 30 **יִרְעִינָן**
 Domin^{us} quia iudicabit & rurſum repēdā ego vltio eſt quia mea qui dixit eū
לְהוּ דְּאַמְרֵר דְּרִילִי הוּי תְּכַעְתָּא וְאַנְא אֶפְרֹעַ וְתוּב דְּנִדּוֹן מְרִיא
 viventis Dei in manus ipſius incidere magna eſt formido populam ſuum
לְעַמָּה : 31 **דְּהִלְתָּא הִירְבַתָּא לְמַפְל כְּאִידוּהִי דְּאַלְהָא חִיא :**
 recepſiſtis in quibus illos primos dies igitur recordamini
32 אַתְדַּכְרוּ הַבִּיל לְיוֹמְתָא קְדִמְיָא הַנּוֹן דְּבַהּוֹן קְבִלְתּוֹן
 eum opprobrio paſſionum ſuſtinuiſtiſ magnum & certamen Baſtiſmaum
מַעַמְדִּיחָא וְאַנּוּנָא רַבָּא סִיכְרִתּוֹן דְּחִישָׁא : 33 **בְּחַסְרָא**
 hominum & confortis eſtiſ & etiam ſpectacula & quod eſtiſ & cum aſſiduoſe
וּבְאֻלְצִנְנָא וְדְהוּיְתּוֹן חֲזוֹנְנָא וְאַרְי אֶשְׁתַּפְתּוֹן לְאַנְשָׁא
 & direptionē qui crāt vincti eos propter vobis & doluit ſuſtinuerōe qui hęc
דְּחִלּוֹן סִיכְרוּ : 34 **וּכְאֻב לְכוּן עַל אִילּוֹן דְּאַסִּירִין וְחִטְפִּיא**
 vobis quod eſtiſ ſcientēs quoniam ſuſtinuiſtiſ eū gaudio facultatē vtrūſ
דְּנִכְסִיכוּן בְּהִדּוּתָא סִיכְרִתּוֹן מַטְל דִּידְעִין אַנְתּוֹן דְּאִית לְכוּן
 amittatiſ itaque ne tranſit & non quę p̄ſtātor eſt in calis poſſeſſio
קִנְיָנָא בְּשִׁמְיָא דְּמִיְהֵר וְלֹא עֵבֵר : 35 **לֹא הַבִּיל תּוּבְרוֹן**
 multa merces ei cui futura eſt vobis quę eſt ſacrierum revelationē
גְּלוּיֹתָ אַפְּא דְּאִית לְכוּן דְּעִתִּיד לְהָ אַנְרָא סְנִיאָ :
 Dei voluntatē ut faciatiſ vobis requiritur enim ipſa patientia
3 מְסִיכְרִנּוּתָא הוּי נִירְמַתְכֵּינְיָא לְכוּן דְּתַעֲבִדּוֹן עֲבִינָא דְּאַלְהָא
 paſſillum & valde tēpūſ eſt modicum quoniam promiſſum & accipiat
וְחַסְכּוֹן מְלֻכְנָנָא : 37 **מַטְל דְּקִלִּיל הוּי זְכִנָּא וּמַטְל זְעוּר**
 fide ex autēſ iuſtus tardabit & non qui venit ille quo veniet
דְּנִאחְתָּא הוּי דְּתָא וְלֹא נִוְרֵר : 38 **כְּאַנָּא דִּין מִן הִיכְנּוּתָא**
 anima mea in eo placet ſibi nō ei p̄cedatur & ſi vivet mea
דִּילִי נְחָא וְאַן מַתְקֻטְעָא לְהָ לֹא עֲבִינָא בְּהָ נַפְשִׁי :
 & de Patribus Paſſionis ſecundę martirioſ
צִפְרָא דְּבַח דְּחִישָׁא וְדְאַכְתָּהָ

AAAa

& de Patribus passionis tertiz crepusculo

נגדה תלתה דחשה ודאכהתה

in locum vr exire auscultavit vocatus est cum Abraham per fidem
 בהימנותא אברהם כד אתקרי אשתמע דנפוק לאתרא
 effect sciens non cum & exire in hereditatem vr acciperet erat que futurum illud
 הו דעתיד הוא דנסב ליתוחמה ונפק כד לא ידע הוא
 illa in terra inquilinus fuit per fidem iret quo
 לאינא אזל : בהימנותא הוא תותבא בארעא יה
 cum habitavit & in tentorijs in extranea tanquam ei quæ fuerat promissa
 דאתכלכרת לה איך רבנוכריתא ובטשכנה עמר עם
 expectans promissionis eiusdem hereditatis filijs & Jacob Isaac
 איסחק ויעקוב בני ירתותא דילה דמולכנא : מסכא
 & conditor cuius opifex ei sunt cui fundamenta ciuitatem enim erat
 הוא גיר למדינתא דשתאכתא אית לה דאומנה ועבודה
 accepit erat quæ sterilis Sara per fidem est Deus
 אלהא הו : בהימנותא סרא דעקריתה הות נבסת
 quia credidit peperit annorū suorū in tēpore & q̄ nō semē vr susciperet virtutē
 חילא דתקבלי זרעא ודלא כובנא דשניה ירת על דאשרת
 qui defecerat vno ab hoc propter sibi qui pmiserat ille esset quōd fidelis
 דכדימון הו הו דמלך לה : מטל הנאמן חד דכטל
 & tanquā quæ in celis stellæ tanquam multi geniti sunt per senectutem
 בכיבותה אתילדו סניאא איך כוכבא דבשמיא ואיך
 in fide ei non est cui numerus maris licore quæ in arena
 חלא דעל ספתה דימא דמנין לית לה : בהימנותא
 longè à sed promissum suam acceperūt nec omnes hi mortui sunt
 מיתו הליון כלהון ולמה נסכו מולכנהון אלא מן רוהקא
 in terra & aduenz esset q̄ peregrini & cōfessi sunt in eo & gaulsi sūt viderūt illud
 הואוהי והריו בה ואודיו ראככנא אנון ותותבא בארעא :
 quærant quod ciuitatem suam ostendant dicunt qui hæc autem ij
 אילין דין דהליו אמרין כהוין דלמדינתהון בעין :
 eis erat fuisse quæretes ex qua egressi fuerāt illā ciuitatem quod si
 ואילו למדינתא הו דנפקו מנה בעין הו אית הוא להון
 eā adirent reuertentes vr rursum tēpus
 ובנה דתוב נהפכו נאזלו לה :

8 Fide, qui vocatur Abra-
 ham obediuit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem : & exijt, nesciens quo iret.
 9 Fide, demoratus est in terra re promissionis tanquam in aliena, in casulis habitando cum Isaac & Jacob coheredibus re promissionis eiusdem.
 10 Expectabat enim fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex & conditor Deus.
 11 Fide, & ipsa Sara sterilis virtutem in conceptione feminis accepit, etiam præter tempus ætatis: quoniam fidem credidit esse eum qui re promiserat.
 12 Propter quod & ab vno orti sunt (& hoc emortuo) tanquam sidera cæli in multitudine, & sicut arena quæ est ad oram maris innumera-bilis.
 13 Iuxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis re promissionibus: sed à longè eas aspicientes & salutantes, & confitentes quia peregrini & hospites sunt super terrā.
 14 Qui enim hoc dicunt, significat se patriam inquire-re.
 15 Et si quidem ipsius meminissent de qua exierunt, habebant utique tempus reuerendi.

8 τίς ἐστι καλεῖσθαι Ἀβραάμ ἐπιτάκτου, ὃς ἐλθὼν εἰς τὸ τόπον οὗ ἔμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἔζηλθε, μὴ βέβαιον εἶναι τὸ πρῶτον. 9 τίς ἐστι παρὰ τὸν Ἀβραάμ εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἐπαγγελίας, εἰς ἀνοστήσας, ὡς σκηνῶν καὶ καταπέτασας μὲν Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅτι οὐκ ἔμελλε λαμβάνειν τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἀοφείας. 10 ὅτι ἐδέχθη ἐν τῷ πλῆθει τῶν ἡμερῶν ἐν ἐξορίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ. 11 τίς ἐστι καὶ ἡ Σάρα ἡ ἀσθενὴς, ὡς ἐν ἀσθενείᾳ εἰς κληρονομίαν, ὡς ἐν ἀσθενείᾳ εἰς κληρονομίαν. 12 οὗτος δὲ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ. 13 καὶ τίς ἐστι ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ. 14 οὗτοι δὲ οἱ ἐπιτάκτου λέγοντες, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ. 15 καὶ εἰ μὴ ἐκείνη ἐμνημόσυνοι αὐτῆς ἦσαν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ.

AAAa ij

16 Nunc autem mellotem appetunt, id est, celestē. Ideo non confunditur Deus vocari Deus eorum, paravit enim illis civitatem.

17 Fide, obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur: & vni- genitum offerebat, in quo susceperat re promissiones.

18 Ad quem dictū est, Quia in Isaac vocabitur tibi semē.

19 Arbitrans quia & à mortuis suscitare potēs est Deus: vnde cum & in parabolam accepit.

20 Fide, & de futuris, benedixit Isaac Jacob, & Esau.

21 Fide, Jacob moriens, singulos filiorum Ioseph benedixit: & adoravit fastigium virgæ eius.

22 Fide, Ioseph moriens, de profectioe filiorū Isaac memoratus est, & de ossibus suis mandavit.

23 Fide, Moyses natus, occultatus est mensibus tribus à parentibus suis, eo quod vidissent elegantem infantem, & non timuerunt regis edictum.

24 Fide, Moyses grandis factus, negavit se esse filium filiz Pharaonis.

25 Magis eligens affligi cum populo Dei quàm tēporalis peccati habere iucunditatē:

illam fuerunt cōcupiscētes pr̄ ista q̄ eā quæ melior nobis est vtr̄o nec
השם דין ידיעה דלדנטה טנה דאנון הוה להו
vt Deus illorum Deus abstinuit non hoc propter in cētis
דאנונה בשמיא מטל הנא לאנכף אלהא דאלההו
obtulit per fidem civitatem enim illis preparavit vocabit
נקרא טוב להוון ניר מדינתא : 17 בהימנותא קרב
illum ad altare eleuavit & vni genitū suū dū tētaretur Isaac
אברהם לאיסקח בנמינורה וליחידה אסק למדכחא הו
enim ei fuerat dictum per promissionem fuerat quem filij
נקב הוא במולכנא : 18 אתאמר הוא לה ניר
in anima sua erat & cogitans semea tibi vocabitur quis filius
דאיסקח נקרא לך זרעא : 19 ואתרעי הוא בנפשה
propter excitare mortuis à etiam Dei in manib' ipsius q̄ factus est
דמינא כאידוהי דאלהא אף מן מיתא למקמו ומטל
quæ futura eius rei per fidem ei datus est in fide hoc
האנטלא אתיהב לה : 20 בהימנותא דמדס דעתיד
cum per fidem & Esau ipsi Jacob Isaac benedixit cui
הוה נכך איסקח ליעקוב ולעסו : 21 בהימנותא כד
fastigio super & adoravit Ioseph filijs ipsi exvni omni benedixit Jacob mortuus
כחא ויעקוב כד לכל חד מן בנהי דיוסף וסגד על ריש
filiorum cuius meminuit mortetur cum Ioseph per fidem virgæ
זוטריו : 22 בהימנותא יוסף כד מאת עהד למפקתא דבני
ossibus suis de & mandavit illis
סחל ופקד על גרמוהי :
puerulorum occiso
קטלא דילודא
menses natus esset cum occultaret eū Moyses parentes per fidem
23 בהימנותא אכרוהי דמושא טשויהי כד אתילד ירחא
mandato à timuerunt neque puerulus esset quia pulcher q̄ vidēt vni
הוה דהו דשפיד הוא שליא ולא רחלו מן פוקדנא
vt non negavit vir esset cum Moyses per fidem regis
דלכא : 24 בהימנותא מושא כד הוא נברא כפר דלא
vt in afflictione sibi & elegit Pharaonis filie filius vocaret
נקרא כרא לברתה דפרעון : 25 ונכא לה דכאולצנא
in peccato delectaretur modico vt tēpore & nō esset Dei populo con
סעטתה דאלהא נהוא ולא דוכן זעור נתכסס בהטיותא :

NOVUM
TESTAMENTUM
A.
IV. et c.

16 τῶν δὲ κρείττονος ἐρέσονται, ὅτι οὐκ ἐπιθυνοῦσιν τὴν ἐπίγειον ἀποτίμησιν, ἀλλὰ τὴν ἐπουρανίαν. ἵνα οὐκ ἐκταράσθωσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ Θεὸς οὐκ ἐκταράσθωσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 17 πίστις Ἰσαὰκ ἠγάπησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 18 ἡ πίστις Ἰσαὰκ ἠγάπησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 19 ἡ πίστις Ἰακώβ ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 20 ἡ πίστις Ἰακώβ ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 21 ἡ πίστις Ἰακώβ ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 22 ἡ πίστις Ἰωσήφ ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 23 ἡ πίστις Μωϋσέως ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 24 ἡ πίστις Μωϋσέως ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 25 ἡ πίστις Μωϋσέως ἐβλάστησεν τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ ἵνα προσφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

per multo Christi opprobrij opulentia esset q̄ p̄st̄ior & cogitavit
 26 **ואתרעי דמיתר הו עותרא דחכרה דמשיחא טב מן**
per fidem mercedis in retributione enim erat intus Aegypti thesauris
כימנה רמזין האר היא נירכפורין אנרא: 27 **כהימנותא**
tanquā & speravit regis furorē à timuit neque Aegyptium reliquit
שבקה למצרין ולא דחל מן המתה דמלכא וסבר איד
fecit per fidem conspicitur qui non Deum esset qui videns is
הו רחוא הוא לאלהא דלא מתחוא: 28 **כהימנותא עבר**

erat qui destruens ille ad eos accederet vt non sanguinem & asperit Pascha
פנחא ורסס דלא נתקרב להון הו דמחבל הוא
terram per tanquam curcis mare trāserunt per fidem primogenita
בוכרנא: 29 **כהימנותא עברו ימא דסוף איד דעל ארעא**
illud ingredi ausi essent cum Aegyptij absorpti sunt & in eo aridam
יבישתא וכרה אתבלעו מצרינא כר אמרהו עלוהו:

septem perustrata fuissent vbi corruerūt Iericho mania per fidem
כהימנותא שוריא דאיריהו נפלו מן דאתכרכו שבעא
qui non ijs cum perijt non coupona Rahab per fidem diebus
יומין: 31 **כהימנותא רחב זניתא לא אכרת עם הנון דלא**
in pace exploratores quod exceperit auscultarūt
אשתמעו דקבלת לגשושא בשלמא:
 & Patrum & Apostolorum Prophetarum

דנבינא ושליחנא ואכהתנא

Gedeon de vt recitem tempus mihi est modicum dicam rursum quid
מנא טוב אמר ועור הו ליוכנא דאשתעא על גרעון
Samuel & de Danil & de Iephte & de Sampson & de Barac & de
ועל ברק ועל שמשון ועל יפתח ועל דוד ועל שמואל
regna vicerunt qui per fidem illi Prophetis reliquis & de
ועל שרכא דנביא: 33 **אילין דכהימנותא וכו למלתותא**
leonum ora & obturauerunt p̄missiones & receperūt iustitiā & operati sunt
ופל הו כאנותא וקבלו מולכנא וסברו פומא דאריותא:
& roborati sunt gladij ore ab & erepti sunt ignis vim & extinxerunt
ודעכו הילא דנורא ואתפעיו מן פומא דסיפא ואתחילו
castra & euerterūt in bello strenui & fuerunt in firmitatibus ex
מן כורחנא והו הילתנא בקרבנא וסחפו משריתא
inimicorum
דבעל דכנא:

26 **Maiores diuitias æstima-**
 mans thesauro Aegyptio-
 tum, improperium Christi.
 Aspiciebat enim in remunera-
 tionem.

27 **Fide, reliquit Aegyptum,**
 non veritus animositatem
 regis. inuisibilem enim tan-
 quam videns sustinuit.

28 **Fide, celebrauit Pascha, &**
 sanguinis effusionem: ne qui
 vastabat primitiua, tangeret
 eos.

29 **Fide, transferunt Mare**
 rubrum, tanquam per aridam
 terrā: quod exceperit Aegyptij,
 deuorati sunt.

30 **Fide, muri Iericho cor-**
 ruerunt, circuitu dierum sep-
 tem.

31 **Fide, Rahab meretrix nō**
 perijt cum incredulis, exci-
 piens exploratores cum pace.

32 **Et quid adhuc dicam?**
 Deficiet enim me tempus e-
 narrantem de Gedeon, Barac,
 Sampson, Iephte, Dauid, Sa-
 muel, & Prophetis:

33 **Qui per fidē deuicerunt**
 regna, operati sunt iustitiam,
 adepti sunt repromissiones,
 obturauerunt ora leonum:

34 **Extinxerunt impetum i-**
 gnis, effugauerūt aciem gla-
 dij, conualterunt de infirmi-
 tate, fortes facti sunt in bello,
 castra verterunt exterorum.

26 **μειζοτα πλοσθη ηζοσαμδρος ηηλ Αιγυπτιν θυσιαυραλ, τον εσειδισαυδ το Χριστου. απιβλεπε γαρ εις τω μιδα-
 ποδοσιαν. 27 πισξ κατληπιν Αηγυπτιον, μη φοβηθεις τον θυμω του βασιλευς. τον γαρ αορατον ως εραν εκε-
 πτησεν. 28 πισξ τον πατρω τον παρα, και τω παρρησι τον αιματης, ηα μη ο ελεθρθωω τον παρρησικα, ηηζο
 αυτω. 29 πισξ εδουθενω τον ζυθραν διαλαστω ως θηζ ζηρας, ης πηρας λαβουτες οι Αιγυπτινοι, καταπισησεν.
 30 πισξ τον τον Ιεραξο εησος, κυλαωληπτα τον ηηα ημερας. 31 πισξ Ρααβ η πορνη η σιω απωλητο τον
 απωλησαση, εδξαμδρη τον κατασθωπος μωτ εηρωης. 32 και ηη επ λεγω: οπληξη γαρ με δυνασθωμωον ο ζεθ-
 ρος, εησεν Ιερωω, Βαερα π. και Σαμωημ, και Ιεφθα εη Δαυιδ π, και Σαμειλ, και ηη παρρησικα. 33 οι θηζ
 πισξως κατανηστω τον βασιλωα, εηεργασαν τον δυνασθωμωω, εηπηροξ εηπα, και ωω, εηεργασ τον ματα λεογτων,
 34 εηεστωσ δυνασθωμωω τον πορως, εηεργασ τον ματα μαγαζιρας, οι εδωσω μωηστωσ δαπν αδονιαις, εηηη εηεστωσ ηζοροι οη
 πωλημω, παρρημωελας η ηζομωα δυνασθωωω**

quadragesimalis oblatio

דקורבן דארבעין

confirmate nutantia & genua vestra remissas manus vestras hoc propter
 מטר הנא אידיוכון ובורכיכון רעלהא שררו ;
 non quod claudū vt mēbrum pedibus vestris facite rectas & firmas
 ושביר אררינא עבדו לרגליכון דהדמא דהגור לא
 homine omni cum pacem post currite sanetur sed videret
 נעשש אלא נהאכא ! 14 הרטו בתר שלמא עם כל אנש
 & estote videt nō Dominū nrūm homo quia sine ea sustinuerim lapid
 ותרי קדישותא דכלעריה אנש למרן לא חזא : 15 והיותון
 Dei gratia à qui sic distitit inter vos reperitur homo ne forte caute
 ורין דלמא אנש נשתכח בכון דחסירמן טיבותא דאלהא
 multi & per ipsum & vos perurbet foliū p ducat amaritudinū radix az qua acc
 או דרלמא עקרא דמורא נפק עופיא ונהרכון ובה כניאא
 sicut & remissus sit scortator inter vos reperitur homo nequis aut contumeliosus
 נמיכין 16 או למא אנש משתכח בכון דוני ורפא איך
 estis scientes suam primogeniturā vendidit edulio qui vni hanc
 עמי נבחה מאכולתא זכן בוכרותה : 17 ידעין אנתון
 & reprobatus fuit benedictionē vt hzredicaret suis volens postea quod eius erat
 גודאין כותרכן צכא הוא דנארר בורכתא ואסתלי
 non cum quz fuisset cū lacryma quauis inuenit nō ad penitentia eius bene
 אנתא גיר ליתבותא לא אשכח כד בדמעא בעה : 18 לא
 ad tenebram non etiam & palpabilem qui ardeat ad ignem accessit enim
 גודאנתקבתון לנורא דיקדא ומתנששא אף לא לחשובא
 & ad vocem cornu ad vocem neque & ad procellam & ad caliginē
 ווערפלא ולעוררא : 19 ולא לקלא דקרנא ולקלא
 fieret sermo addecerat vt non obscurot quā qui audierit illū ipsam verbū
 דמלא הו דהגון דשמעוהו אשתאלו דלא נתתוסף נהמלל
 quod p̄cipiebatur id ad sustinēdū erant potentes enim nos
 עמון : 20 לא גיר משכהין הוו לסיברו מרס דאתפקד
 & ita lapidetur montem ad tetigerit bellia quod si erant
 דאנן היותא תתקרבי לות טורא תתרנס : 21 והכנא
 sum & extremifcēs sum quia per territus dixerit vt Moses visio erat formidabilis
 דדיר הוא הווא דמושא אמר דדהיל אנא ורתיר אנא :

12 Propter quod remissas
 manus & soluta genua erigi-
 te:
 13 Et gressus rectos facite
 pedibus vestris, vt non clau-
 dicans qui erret, magis autē
 sanetur.
 14 Pacem sequimini cum om-
 nibus, & sanctimoniam: si-
 ue qua nemo videbit Deum:
 15 Contemplantes nequis
 desit gratiæ Dei: ne qua radix
 amaritudinis sacrum germi-
 nans impediatur, & per illam
 inquinentur multi.
 16 Nequis fornicator aut
 prophanus, vt Esau: qui pro-
 pter vnam escam vendidit
 primitiua sua.
 17 Scitote enim quoniam
 & postea cupiens hzreditare
 benedictionē reprobatus est:
 non enim inuenit peniten-
 tiæ locum, quāquam cum
 lachrymis inquisisset eam.
 18 Non enim accessistis ad
 tractabilem montem & ac-
 cessibilem ignem, & turbine,
 & caliginem, & procellam,
 19 Et tubæ sonum, & vocē
 verborum, quam qui audie-
 runt, excusauerunt se, ne eis
 fieret verbum.
 20 Non enim portabant
 quod dicebatur, Et si bestia
 tetigerit montem, lapidabi-
 tur.
 21 Et ita terribile erat quod
 videbatur, Moyses dixit, Ex-
 territus sum & tremebūdus.

NOVUM
 TESTAMEN-
 TUM
 A.
 IV. et c.

12 διὸ τὰς χειρῶν ἄσπασαι, καὶ τὰ γόνατα λυγρὰ ἔχειν ἀνὰ πάντας. 13 καὶ τὸν ποδῶν ἄσπασαι, ἵνα μὴ το γαλτοὶ ἐκτρέσονται, ἵνα δὲ ἡ ρίζα τῆς ἀμαρτίας μὴ ἐκλείψῃ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 14 εἰς τὴν εὐαγγελίαν οὐκ ἐπὶ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 15 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 16 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 17 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 18 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 19 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 20 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι. 21 ἵνα οὐκ ἐκλείψῃ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πολλοὶ κενωθῶσι.

